Dosarul nr. 4r-206/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24090100-02-4r-21012025 Judecător Silvia SLOBODZEAN

D E C I Z I E
în numele Legii

22 iulie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Silvia CECAN
Judecătorii Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională Vasile FRUNZE împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3021/2024 din 17 decembrie 2024, în cauza contravențională intentată la contestația depusă de Vasile FRUNZE, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, adoptate în privința lui **Vasile FRUNZE** în temeiul art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 12.08.2024 până la 17.12.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 21.01.2025 până la 22.07.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 18.07.2024, agentul constatator al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, al IGP a MAI, Dumitru FLOREAN a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341610, prin care Vasile FRUNZE a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) și 69 alin.(1) Cod contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 63 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3150 lei.

În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024 în acţiunile lui Vasile FRUNZE a fost reținută săvârșirea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) și 69 alin.(1) Cod contravențional, pe faptul că la 15.06.2024, la ora 19:00, în mun. Chișinău, com. *****, str. ***** 33-35 a manifestat un comportament

agresiv și neadecvat față de cet. SAVACENCO Nicolae, lezându-i onoarea și demnitatea și provocând vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

La data de 05.08.2024, petiționarul Vasile FRUNZE a depus o contestație împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție prin care a invocat că nu este de acord cu procesul verbal, invocând că nu a fost citat pentru a se prezenta la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, totodată făcând referire la erori de procedură admise de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, de asemenea, solicită acesta încetarea procesului contravențional în privința sa, deoarece consideră că nu există faptul contravenției.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3021/2024 din 17 decembrie 2024,* a fost respinsă contestația lui Vasile FRUNZE, născut la *****, împotriva deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 63 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3150 lei, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, întocmit de către agentul constatator al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, al IGP a MAI, Dumitru FLOREAN, pe semnele contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) și 69 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională Vasile FRUNZE a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3021/2024 din 17 decembrie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărârii prin care să fie declarat nul procesul verbal cu privire la contravenție nr.4033 1279 4161 8371 şi decizia de sancționare din 18.07.2024 şi a înceta procesul contravențional în privința lui Vasile Frunză în baza art.78 alin.(2) şi art. 69 alin.(1) Cod contravențional.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, contravenientul nu a refuzat semnarea procesului-verbal respectiv nu era aplicabilă obligativitatea de a se semna un martor asistent or contravenientul nici nu a fost citat despre întocmirea acestui proces-verbal. în privința martorului asistent indicat- COCIERU Ion- toată comuna cunoaște că acesta este un om al străzii, şi agentul constatator la indicat doar pentru a bifa în proces-verbal semnătura acestuia.

Invocă că la materialele dosarului contravențional, este citația tapată de agentul constatator dar care nu a fost remisă contravenientului, şi această citație are indicată adresa pretinsei victime corn. ***** str. ***** 35 şi nu a contravenientului care are adresa pe str. ***** 33. Astfel constată că instanța de fond a ajuns la concluzia că orice agent constatator poate întocmi proces-verbal fără a cita persoana, fiind suficient prezenta unui martor, fapt care nu este prevăzut de lege or legea indică imperativ citarea persoanei pentru întocmirea procesului-verbal şi doar în cazul refuzului contravenientului de a se semna, sau dacă el este absent dar a fost citat legal se consemnează prin martor.

Reține recurentul că procesul-verbal a fost emis în lipsa sa. Nu a cunoscut despre aceasta, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile şi obligațiile lui prevăzute de art.34, 378,384, 387 şi 448 Cod contravențional, precum şi decizia de sancționare, fapt confirmat prin lipsa semnăturii în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție, dar şi lipsa semnăturii pretinsei victime a fost pornit proces contravențional. precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Mai notează că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia celor spuse doare de către martori care de altfel sunt rude a pretinsei victime, or agentul constatator deși a indicat în raport că ar fi filmat intervenția cu camera de corp N5 BPRO, la materialele cauzei sau în instanța aceasta nu a fost prezentată, iar cele fixate în procesul-verbal întocmit peste o lună de zile de la pretinsa faptă, este exclusiv pe declarațiile pretinsei victime.

Menționează, așa cum sa indicat şi în instanța de fond cu vecinul sunt în conflict din cauza unei fântâni publice, toate instanțele civile i-a dat câștig de cauză, şi în instanța de fond victima a recunoscut că din cauza vântului oalele de pe casa sa au căzut la el în grădină. Atât victima cât şi soția sa au declarat că nu au dorit să îl telefoneze să îi spună să vin să ia oalele din grădină, sau să îi spună în alt mod ci au decis singuri să le arunce la dânsul în grădină înapoi, şi ei aruncau cu oalele peste grad nimerind în casă, aruncându-le haotic peste gard. Astfel, vecinii au trecut gradul şi s-au deplasat pe proprietatea sa personală şi au început a arunca oalele în ograda sa, conflictul este pornit iarăși de ei ori puteau foarte simplu să îl apeleze sau să strige din ogradă să vină să îți ia oalele.

Indică că nu l-a lovit pe cet. SAVACENCO, or așa cum reiese şi din materialei cauzei, fapta pentru care este sancționat ar fi fost comisă la data de 15 iunie 2024,, iar la spital pretinsa victimă se duce abia la data de 28 iunie 2024 adică după 13 zile, şi însăși raportul nu indică cu precizie perioada când a fost lovitura, deci putea fi oricând în aceste 13 zile. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăție: simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Menționează că proba cu martorii -soția, fiica pretinsei victime nu poate fi considerată admisibilă având în vedere calitatea de rudă.

Notează că potrivit art.445 alin.(2) Cod contravențional, celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei. Respectiv, din verificarea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a consemnat integral datele de contact a martorului asistent, ce nu mai reprezintă circumstanțe insignifiante şi nerelevante în raport cu fondul cauzei, deoarece afectează grav dreptul persoanei acuzate de a participa în contradictoriu la cercetarea unor probe, să pună întrebări şi să ridice obiecții cu referire la poziția acuzării. Or, potrivit art.443 alin.(6) Cod contravențional, faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). în cazul dat Frunză Vasile nu a fost citat legal pentru întocmirea procesului-verbal.

Reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit şi perfectat anume în absența făptuitorului într-un mod diligent şi nu arbitrar, iar argumentele respective nu pot prevala față de imperativitatea prevederilor art.445 Cod contravențional, care în speță presupune atragerea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. Subsecvent, necesitatea introducerii datelor nominalizate sunt dictate inclusiv de art.388 alin.(8) Cod contravențional, potrivit căruia, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator este

obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină (martori asistenți), pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate, iar la caz s-a recurs la aspectul formal al încheierii procesului-verbal, ce impune dubii rezonabile privind dezinteresul martorului invocat. Decizia de sancționare a fost adoptată în lipsa petiționarului, care nu am fost citată la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt. Respectiv, este o omisiune gravă prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, anume în absența făptuitorului, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate de la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator.

Invocă recurentul că agentul constatator a adoptat o poziție parțial arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei şi nu a întreprins nici o acțiune în scopul citării legale în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, cerceta probele apărării sau asculta obiecțiile sale şi constatării contravențiilor incriminate, iar atragerea unui martor asistent la fel este pusă la dubiu, în condițiile suspiciunii de prezență a unui interes în cauza pendinte.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională Vasile FRUNZE împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3021/2024 din 17 decembrie 2024, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al

prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, agentul constatator al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, al IGP a MAI, Dumitru FLOREAN, a constatat că FRUNZE Vasile la 15.06.2024, la ora 19:00, în mun. Chișinău, com. *****, str. ***** 33-35 a manifestat un comportament agresiv și neadecvat față de cet. SAVACENCO Nicolae, lezându-i onoarea și demnitatea și provocând vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, prin ce a comis contravenția prevăzură de art.78 alin.(2) și 69 alin.(1) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, a fost întocmit în absența petiționarului Vasile FRUNZE, astfel, în vederea respectării prevederilor art. 443 alin. (6) agentul constatator a certificat absența persoanei prin semnătura unui martor asistent cu indicarea datelor acestuia de identitate și a unei adrese în caz de necesitate. (f.d. 17).

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de recurs constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravenționala, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenționala şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Instanța de recurs atestă faptul că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, de către agentul constatator au fost respectate integral prevederile art.443 Cod contravențional, la caz lipsind careva temeiuri privind declarare nulității acestuia.

Respectiv, Colegiul va respinge argumentul recurentului, în vederea declarării nulității procesului-verbal cu privire la contravenție care este un act procesual valabil, poziție care nu poate fi acceptată.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs stabilește cu certitudine că, a fost întocmit în absența făptuitorului, cu respectarea prevederilor art.443 alin.(6) Cod contravențional, *faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.*

Respectiv Colegiul atestă că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(6) Cod contravențional, a certificat absența persoanei prin semnătura unui martor asistent COCIERU Ion, cu indicarea datelor acestuia de identitate și a unei adrese în caz de necesitate.

Cu privire la alegațiile recurentului ce vizează neaducerea la cunoștință petiționarului a drepturilor și obligațiilor acestuia, Colegiul penal remarcă faptul că odată cu aducerea la cunoștință a procesului-verbal cu privire la contravenție, petiționarul a avut posibilitatea de a lua cunoștință cu acestea fiind inserate pe partea verso a procesului-verbal. Totodată, argumentele precum că în procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt inserate ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul-contravențional și datele din buletinul de identitate, instanța de recurs le va aprecia ca fiind pur formale, or, acestea nu aduc o atingere considerabilă fondului cauzei, or, în procesul-verbal sunt indicate datele care permit ca persoana să fie identificată, precum numele, prenumele, ziua, luna, anul nașterii și IDNP-ul acesteia. De asemenea, Colegiul nu va considera că prin expedierea la o adresa eronată la caz a fost admisă o încălcare a dreptului la apărarea a petiționarului, or, acesta a primit copia de pe procesul-verbal fapt ce se confirmă chiar prin contestația depusă cu respectarea termenului de contestare.

9. Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și a victimei, și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și a făptuitorului, și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Respectiv, Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la declararea nulității procesului contravențional, or legiuitorul la art.445 alin.(1) Cod contravențional a legiferat în mod expres consecința nulității absolute, care intervine în mod imperativ, prin efectul legii, și care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în cazul *neconsemnării* în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024 întocmit în baza art.78 alin.(2) și 69 alin.(1) Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Astfel, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, Colegiul nu a constatat careva încălcări care ar rezulta în necesitatea anulării acestora iar forța probantă a lor nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999.

Prin urmare în ceea ce privește legalitatea proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute, fiind în corespundere cu art. art.443, 445 Cod contravențional şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024 și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 18.07.2024, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

10. În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, FRUNZE Vasile la 15.06.2024, la ora 19:00, în mun. Chișinău, com. *****, str. ***** 33-35 a manifestat un comportament agresiv și neadecvat față de cet. SAVACENCO Nicolae, lezându-i onoarea și demnitatea și provocând vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății. (f.d.17).

Astfel, cet. FRUNZE Vasile prin acțiunile sale este pasibilă de a fi atrasă la răspundere contravențională conform prevederilor art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă* precum și injuria, adică *exprimarea verbală, scrisă sau nonverbală, inclusiv prin desen sau imagine, care ofensează intenționat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică,* iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin: procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, raportul din 15.06.2024, citațiile expediate in adresa petiționarului, rapoartele privind prelungirea termenului examinării din 10.06.2024, 20.06.2024, 27.06.2024, 18.07.2024, raportul din 18.07.2024, îndreptarea cet. SAVACENCO Nicolae către Centrul de Expertiză Medico-Legală, cererea cet. SAVACENCO Nicolae, raportul de constatare nr. 202402P1611 din 27.06.2024, declarațiile cet. SAVACENCO Svetlana din 15.06.2024, răspunsul IP Râșcani la cererea cet. SAVACENCO Nicolae, planșă fotografică ar radiografiei efectuate la 15.06.2024.

Astfel, instanța de recurs respinge argumentele recurentului precum că raportul de constatare nu este relevant, având în vedere că a fost întocmit în ziua examinării lui SAVACENCO Nicolae la 27.06.2024, or concluziile acestuia sunt formulate ca urmare a examinării medico-legale a persoanei și documentelor medicale, trimitere-extras din fișa medicală DMU IMSP IMU nr. 39068.

Prin urmare este evident, că potrivit constatărilor personale ale agentului constatator, a probelor anexate la dosar dar și a declarațiilor martorilor depuse în ședința de judecată se denotă cert comiterea faptei la 15.06.2024, ora 19:00, în mun. Chișinău, com. *****, str. ***** 33-35 de către FRUNZE Vasile care a manifestat un comportament agresiv și neadecvat față de cet. SAVACENCO Nicolae, lezându-i onoarea și demnitatea și provocând vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

La fel, faptele contravenientului succed și din raportul de constatare nr. 202402P1611 din 17.06.2024 potrivit concluziilor căruia cet. SAVACENCO Nicolae, a.n. *****s-a constatat: *hamatom posttraumatic al ţesăturilor moi la nivelul antebraţului drept, care a fost cauzat în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin lovire posibil*

în perioada de timp indicată, condiţionează dereglarea sănătăţii până la 21 de zile şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Respectiv, Colegiul penal statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, cu vinovăție, chiar dacă ultimul invocă lipsa faptei contravenției şi nu infirmă de altfel faptele incriminate, dar argumentele lui Vasile FRUNZE nu sunt însoțite de circumstanțe obiective întemeiate sau alte probe relevante în acest sens, ci doar cu o referință abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa sau a unor chestiuni ce țin de forma întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție.

11. Cu referire la obiecțiile recurentului precum că i s-a încălcat dreptul la apărare, nefiind audiat, Colegiul le respinge ca fiind pur formale or petiționarul a avut posibilitatea de a face declarații în apărarea sa la data de 15.06.2024 însă potrivit raportului întocmit de către subofițerul superior al BPRO al DP mun. Chișinău acesta a refuzat să comunice cu colaboratorii poliției, fapt ce rezultă și din declarațiile martorului dar și a victimei.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui Vasile FRUNZE sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art.38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin.(2) al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024.

12. Sub aspectul legalității procesului verbal, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Vasile FRUNZE în comiterea contravențiilor prevăzute de art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În această ordine de idei, agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art.425 alin.(2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de recurs reține contrar celor invocate în cererea de recurs că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:
- procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise, aportul din 15.06.2024, citațiile expediate în adresa petiționarului, rapoartele privind prelungirea termenului examinării din 10.06.2024, 20.06.2024, 27.06.2024, 18.07.2024, raportul din 18.07.2024, îndreptarea cet. SAVACENCO Nicolae către Centrul de Expertiză Medico-Legală, cererea cet. SAVACENCO Nicolae, raportul de constatare nr. 202402P1611 din 27.06.2024, declarațiile cet. SAVACENCO Svetlana din 15.06.2024, răspunsul IP Râșcani la cererea cet. SAVACENCO Nicolae, planșă fotografică ar radiografiei efectuate la 15.06.2024.

Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

13. Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția cet. Vasile FRUNZE în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1)Cod contravențional, în același aspect, față de probele administrate în cauză, de prezumția de legalitate şi temeinicie a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată inclusiv pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar făptuitorului Vasile FRUNZE i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, în acest sens, Colegiul consideră că nu au fost răsturnate aceste prezumții de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenție. Or, procesul verbal cu privire la contravenție nu este un simplu act de acuzare, întrucât conține și constatarea faptei făcută personal de agentul constatator, precum și eventual sancțiunea aplicată, iar astfel, acest act nu numai că nu este lipsit de forță probantă, dar face dovada situației de fapt până la proba contrară, care trebuie făcută inclusiv de făptuitor.

Respectiv, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat şi nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, susținând probele şi poziția agentului constatator în acest caz.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile cet. Vasile FRUNZE corect calificate în baza art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă* precum și injuria, adică *exprimarea verbală, scrisă sau nonverbală, inclusiv prin desen sau imagine, care ofensează intenționat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică*, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

La fel, instanța de recurs consideră oportun de a preciza că, prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsură în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare. Respectiv, scopul urmărit a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic.

În aceste condiții, Colegiul statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință şi respectiv cu vinovăție de către cet. Vasile FRUNZE, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc

cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la alineatul (2) a art.78 și la alineatul (1) a art.69 a Codului contravențional.

Pe lângă acestea, Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăție a contravenției imputate petiționarului.

14. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, Colegiul reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, Colegiul penal consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 Cod contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către MAI06 341610 din 18.07.2024 a acțiunilor ilicite prevăzute la art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

15. Referitor la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art.30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art. art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei aplicabile la acel moment de 63 unități convenționale, echivalentul a 3150 (trei mii o sută cincizeci) lei, după cum statuează imperativ sancțiunea normei speciale, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenienta Vasile FRUNZE s-a găsit vinovată de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art.441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Prin urmare Colegiul apreciază pedeapsa aplicată una echitabilă și proporțională acțiunilor contravenientului or această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-

verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurenta nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției cet. Vasile FRUNZE de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii acțiunii contravenției imputate, de către Vasile FRUNZE.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării cet. Vasile FRUNZE. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale

sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

17. Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către contravenient în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de

recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională Vasile FRUNZE, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3021/2024 din 17 decembrie 2024, fără modificări.

18. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravenţională Vasile FRUNZE, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3021/2024 din 17 decembrie 2024, în cauza contravențională la contestația depusă de Vasile FRUNZE, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341610 din 18.07.2024, adoptat în privința lui **Vasile FRUNZE** în temeiul art.78 alin.(2) și art.69 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI